

i Thinget var det først den 13de October, at der fra den høitærede Finanzministers Side tilfældig, nemlig under første Behandling af Finansloven, blev yttret, at Meddelelser fra Regjeringens Side til Thinget angaaende Landets politiske Stilling forberedtes og meget snart kunde ventes. Thinget ventede atter, og efterat Thinget endvidere under 20de October havde erholdt Kundskab om, at der atter var foregaaet en Forandring i Ministeriet, var det først under 28de October, at der fra Ministeriets Side skete en Begyndelse til at sætte Thinget i Kundskab om Landets politiske Stilling. Der blev os da, som alt anført, tillige lovet, at Ministeriet vilde udtale sig om den fremtidige Politik, som det agtede at følge. Dette Løfte er ikke indfriet, og paa Indfrielsen af dette Løfte har Thinget atter ventet, indtil idag, den 25de November. — Man vil muligens see en Feil i Forespørgselen deri, at man ikke strax begjærer de omhandlede Oplysninger, man vil muligens deri see en Eftergivenesshed, en Svaghed, — ja mulig et uheldsvarslenende Tegns til, at Rigsdagen ikke vil have Billie og Gyne til at varetage de af Landets Interessers, der ere Landet de dyrebareste. Jeg vil imidlertid i saa Henseende gjøre opmærksom paa, og skal jeg ogsaa herpaa tillade mig at henlede navnlig den høitagtede Ministeriums Opmærksomhed, — at der ifølge den stillede Forespørgsel maa gives et bestemt Svar paa det Spørgsmaal: om vi virkelig have et Ministerium, eller om vi intet have; om vi kun endnu have Ministre, hver med sin Portefeuille, som hver for sig bestyre de Forvaltningsgrene, der af Hans Majestæt Kongen ere betroede dem, uden noget Baand, der sammenknytter disse, uden nogen fast Sammenhæng, uden at de forud ere enige om de Grundsætninger, de i Styrelsen af Landets Anliggender ville følge; kort sagt, Oplysning maa vi erholde om, hvorvidt vi virkelig have en Regjering eller om vi ingen have, om Regjeringen har en Billie, eller den er

villieløs (Hør!). Derpaa mener jeg, at Forespørgselen maa give os Svar. Naar dette Svar foreligger, vil det være Rigsdagens Sag at overveie, hvad den da har at gjøre, og jeg for mit Bedkommende drager ikke i Tvivl, at Rigsdagen nogenstunde vil tilfidesætte den Pligt, som den i dette vort store Anliggende skylder Fædrelandet, idet nemlig Rigsdagen vel vil ihukomme, at det er igjennem Rigsdagen, at Folket skal udtale sine Ønsker, at det er igjennem Rigsdagen, at Folket skal søge at gjøre sin Billie gjældende. Dette vil Rigsdagen ikke glemme; thi skulde den glemme det, saa vilde den glemme, at det er paa Folkets Agtelse og Tillid, at vor Virksomhed hviler, at vor hele Virksomhed, naar disse ere tabte, vilde være betydningsløs, ja umulig.

Premierministeren: I Anledning af den stillede Interpellation svarer Ministeriet saaledes:

Siden Rigsdagen senest, inden lukte Døre, har modtaget Meddelelser om Landets politiske Stilling, har Hans Majestæts Regjering besluttet sig til Skridt ligeoverfor Udlandet, som man anseer svarende til Omstændighedernes Krav. Den nærmere Udvikling heraf, saavel som Besvarelsen af det Spørgsmaal, hvorvidt Ministeriet i den nærmeste Fremtid vil see sig istand til for Rigsdagen at betegne den Vei, det agter at følge i Henseende til Ordningen af Forholdet mellem Monarkiets forskellige Dele, maa beroe paa Udfaldet af de antydede, nyligen indledede, diplomatiske Forhandlinger, der endnu ere svævende, og om hvilke Ministeriet derfor troer fortiden Intet at burde meddele. Saa snart det lader sig gjøre uden Skade for Sagen, vil det være stemmende med Ministeriets Ønske, bestemt og uforbeholdent at udtale sig for Rigsdagen, og man vil ikke undlade selv i sin Tid at tage Initiativet i saa Henseende. Men Tidspunktet for en saadan Udtalelse er endnu ikke kommet, og Ministeriet maa derfor ansee det hensigtsmæssigst, at nærværende Interpellation ikke idag fortsættes.